

عنوان مقاله:

تصویرسازی های هنری در شعر دینی احمد وایلی و احمد عزیزی با تکیه بر کنایه و مجاز

محل انتشار:

همایش ملی پژوهش های شعر معاصر فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

کامران سلیمانی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عرب دانشگاه چمران

محمود آبدان مهدی زاده - دانشیار زبان و ادبیات عرب دانشگاه چمران

نصرالله امامی - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه چمران

تورج زینی وند - دانشیار زبان و ادبیات عرب دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

این پژوهش بر آن است تا با بهره گیری از روش توصیفی تحلیلی، به بررسی تطبیقی مجاز و کنایه های به کار رفته در دیوان و دفاتر شهری احمد وایلی شاعر نامدار معاصر شیعی عراق و احمد عزیزی، آیینی سرای معاصر ایرانی و بیان تفاوت ها و تشابهات مضمونی و اسلوبی شعر ایشان بپردازد تا از رهگذر آن، گوشه ای از زوایای ناشناخته ی میراث ادبیات دو کشور را واکاوی کند. هر دو شاعر، گونه های مختلف کنایه و مجاز را در شعرشان به کار برده اند هرچند که بسامد کاربردی آن ها در شعر اوپلی نسبت به شعر عزیزی اندک است. اما آنچه که قابل ملاحظه خواهیم کرد این است که، کنایه و مجازهای بکار گرفته در شعر دینی اش، غالباً نو و غیر تقلیدی هستند. از دیگر تشبیهات شعر دو شاعر، بهره گیری از آیات، احادیث و حکمت های روایی است، که اشعارش را آکنده از معانی ژرف و پر بار ساخته است. تفاوت شعر دو سراینده در این است که کنایه و مجازهای به کار رفته در شعر عزیزی با فرهنگ عامه مردم پیوند خورده و جزء اصطلاحات عامیانه به شمار آمده است اما این امر در شعر عزیزی، نمود چندانی ندارد.

کلمات کلیدی:

احمد وایلی، احمد عزیزی، شعر معاصر، خیال، کنایه، مجاز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/727819>

